

[Holger Nielsen]

Jeg er overbevist om, at der i dette folketing er et flertal imod den politiske union, som den tysk-italienske plan foreskriver. Derfor vil jeg også tro, at et flertal vil kunne stemme for det dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Steen Folke.

Maisted (FP):

Udenrigsministerens besvarelse viste jo, at hr. Steen Folke havde ret i, at kun EF-modstanderne ville rejse denne debat. Hvem andre end EF-modstandere kunne drømme om at rejse denne forespørgselsdebat på grundlag af det europæiske politiske samarbejde? Der er klart redegjort for, at der intet grundlag er for denne forespørgselsdebat. Det, det drejer sig om for EF-modstanderne, er at finde en eller anden platform, hvor de kan føre deres agitation, og så er det hamrende ligegyldigt, om den er redelig, saglig, eller hvad den er. »Vi er imod EF«, det skal frem, og så benytter man sig af det europæiske politiske samarbejde.

Fremskridtspartiet har hele tiden, og det står vi selvfølgelig ved, sagt til befolkningen, at sker der væsentlige ændringer af vores suverænitet, så forlanger vi – og det mener jeg alle partier herinde gør – folkeafstemning, før man foretager noget sådant. Derfor kan vi selvfølgelig også godt stemme for det dagsordensforslag, hr. Steen Folke har fremsat. Men jeg kan ikke begribe, at man kan lave et stort nummer ud af, at man taler sammen, at man mødes, at man prøver på at løse forskellige politiske problemer, og at der altså er nogle mennesker som Genscher og Colombo, der har tilladt sig at udarbejde nogle forslag, som de kunne tænke sig at få gennemført engang med tiden. Det er dog en ejendommeligt opfattelse af tingene, at man ikke skulle have lov til at føre samtaler og komme med nogle ideer og så se, om man kan vinde gehør for dem.

Det er rigtigt – og det er vi heller ikke begejstrede for – at der findes et stort bureaukrati i EF, og vi savner bestemt fri bevægelighed af kapital og arbejdskraft, og hvad der ellers er meningen med dette samarbejde; men vi fastslår altså, at i 1972 vedtog et stort flertal af Danmarks befolkning, at vi skulle være medlem af EF. Vi mener, det er fornuftigt, at man laver et så godt samarbejde, som det overhovedet er muligt. Vi nærer absolut

ingen illusioner om, at Danmark spiller nogen stor rolle i det samarbejde. Vi er jo på størrelse med en forstad til London eller noget i den størrelsesorden. Derfor kan man altså ikke forlange mirakler fra dansk side.

Denne forespørgselsdebat skal også bruges til at fortælle, hvor EF-landene og vi er følgagtige over for USA. Ja, hvem skulle vi ellers være følgagtige over for? Gud ske lov, det er USA, vi er følgagtige over for. Jeg ved ikke, om hr. Steen Folke forestiller sig, at vi skulle være følgagtige over for russerne. Tror han måske, der kan føres en selvstændig socialistisk udenrigspolitik i Danmark, som nogen overhovedet vil tage højtideligt? Det er et illusionsnummer, og det er meget beklageligt, at den danske befolkning i den grad bliver vildført af folk, der kun er ude på at undergrave Danmarks sikkerhed. Det er sådan, jeg opfatter den form for udenrigspolitik, som SF og VS præsterer.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg må som hr. Maisted sige, at det var overflødigt, at hr. Steen Folke sagde, at det var modstanderne af EF, der rejste denne debat. Det kan der ikke være nogen som helst tvivl om, ikke blot fordi det er naturligt, at modstanderne rejser den; der er ingen andre, der kan have interesse af den.

Debatten har kørt fuldstændig efter det traditionelle mønster. Der indgår altid i modstandernes debat om EF to hovedsynspunkter – de strider ganske vist mod hinanden, men det prøver man at skjule. Det ene er, at det hele dernede er noget makværk – som hr. Steen Folke fik sagt: skæg og ballade, eller kævl og ballade. Altså: de sidder og kævler dernede, det betyder ingenting. Det er den ene linje. Det andet er: pas på, de er helvedes stærke, de sidder og forbereder noget forfærdeligt. Begge dele kan altså ikke være rigtigt. Derimod kan begge dele godt være forkert, og det er det altså også.

Der er ikke kævl og ballade i EF. Enhver, der har fulgt udviklingen i EF, vil vide, at for Danmark kom ind, var der en tid, hvor Frankrig midlertidigt forlod EF. Da var der helt andre modsætninger i EF end den ånd, man kender dernede i dag. Der er ikke noget med kævl og ballade. Der er debat om sager, hvor der – som det rigtigt blev fremhævet af taleren fra socialistisk folkeparti – er mod-